

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.405/2012/3.szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Fekete Zoltán ügyvéd által képviselt I. r. és II. r. felpereseknek - a dr. Szőnyi Sarolta ügyvéd által képviselt I. r., és a **(jogtanácsos neve)** jogtanácsos által képviselt II. r. alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. április 13. napján kelt 7.P.22.552/2011/22. számú ítélete ellen a II. r. alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben** és akként **változtatja meg**, hogy az alperesek által az I. és a II. r. felperes részére egyetemlegesen fizetendő marasztalás összegét 500 000 - 500 000 (ötszázezer-ötszázezer) Ft-ra leszállítja azzal, hogy az elsőfokú ítélet szerinti további 500 000 - 500 000 (ötszázezer-ötszázezer) Ft-ot kizárólag az I. r. alperes köteles megfizetni az I. és II. r. felpereseknek.

A II. r. alperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. és II. r. felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II. r. alperesnek külön - külön 12 500 - 12 500 (tizenkettőezer-ötszáz - tizenkettőezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 80 000 Ft fellebbezési illetékből az I. r. felperes 40 000 (negyvenezer) Ft-ot, a II. r. felperes ugyancsak 40 000 (negyvenezer) Ft-ot köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az I. r. felperes és az I. r. alperes házastársak voltak, házasságukból két gyermekük született. Kapcsolatuk kezdetén **(ország neve)-ban** éltek, majd 2005-ben Magyarországra, **(település neve)-ra** költöztek.

Az I. r. alperes (.....) származású, síita muszlim vallású.

A felperesek a **(település nevei) (iskola neve)** tanárai, a II. r. felperes az intézmény igazgatója.

A volt házasfelek életközössége 2008. októberében megszakadt, majd a bíróság jogerős ítéletével közös kiskorú gyermekeiket az I. r. felperesnél helyezte el, kötelezte az I. r. alperest gyermektartásdíj fizetésére, míg a kiskorúakkal való apai kapcsolattartás tekintetében az érintettek a bíróság által jóváhagyott egyezséget kötöttek. Ezt követően a Csongrádi Városi Bíróság az I. r. alperessel szemben két ízben megelőző távoltartást rendelt el, s a házastársi közös vagyon megosztása kérdésében is vita alakult ki a felek között.

A II. r. alperes a kiadója a **(hetilap elnevezése)** című hetilapnak. Az újság 2011. január 14-én megjelent számában - az I. r. alperes által jegyzetként - **(cikk címe)** címmel írás jelent meg. A cikkben az I. r. alperes összefoglalta élettörténetét, számot adott vallási meggyőződéséről, beszámolt családi életéről, párkapcsolata megromlásáról, annak általa vélt okairól. Házassága megromlása okozójaként a II. r. felperest jelölte meg, kiemelve, hogy a II. r. felperes aknamunkájának eredményeként bomlott fel a családjá. Az I. r. felperest „hitetlennek” titulálta, utalva arra, hogy „viszonylag rövid időn belül buzgó templomba járó lett, státuszkeresztény, akit az igazgatónő utódlással kecsegtet”. A továbbiakban részletezte a kapcsolattartás terén kialakult konfliktusokat, az I. r. felperes ellene felhozott vádjait és azt, hogy az I. r. felperes miként próbálta őt anyagilag ellehetetleníteni, majd közölte: „És az én párom, miután házunkat kirámolta, autónkat elvitette, számlámról több tízezer eurót leemelt, agymosott amazonként vívja ellenem szent háborúját, följelent olyan dolgokért, amiket nem művelhettem, mivel **(ország neve)-ban** voltan éppen akkor...”. Hangsúlyozta, **(település neve)-n** sokan az ő pártján állnak, „viszont az igazgatónő miatt véleményüket nem hangoztathatják; csakúgy, mint rasszizmusát és azt az „aberráltságát”, amely a szülőktől megköveteli, hogy gyerekeik uzsonnájával nem adhatnak sárgarépat, mert a kiskamaszoknál esetleg „önfertőzésre kerülne sor...”. A cikk végén az olvasókat óva intette írása szereplőitől, akik sokat árthatnak értékes gyerekeiknek. A fenti cikket - miután az I. r. alperes magyar nyelv tudása csekély - elbeszélése alapján egy ismeretlen kilétű személy írta.

Az írás az iskola tanulói számára ismertté vált, akik számos kérdést fogalmaztak meg annak valóságtartalmát illetően.

A II. r. felperes 2011. január 17-én a **(hetilap elnevezése)** szerkesztőjétől helyreigazítást, a levele teljes terjedelmű közlését kérte, amelynek a szerkesztőség a 2011. január 21-i lapszámban „helyreigazítás” megjelöléssel eleget tett. Emellett közzétette más személyek I. r. alperesi cikkkel szembeni tiltakozását, illetve a felperes munkatársának az I. r. alpereshez írott válaszelevelét. Az újság szerkesztője a közreadottakhoz

hozzáfűzte, az I. r. alperes írása olvasói levél volt, egyben felhívta a figyelmet arra, hogy a közölt olvasói levelek és hozzászólások tartalmával a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet, így fenntartja a jogot, hogy az írásokat rövidítve, szerkesztve közölje. Ezzel a perrel érintett ügyet lezárnak tekintette.

Az I. r. alperes 2001. évben a Facebook fiókjának üzenő falára a felpereseket és az I. r. felperessel közös kiskorú gyermekeket ábrázoló fényképet töltött fel a következő megjegyzéssel: „(.....)

A felperesek módosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az idézett nyilatkozatrészek megjelentetésével az I. és II. r. alperesek megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogukat. Kérték eltiltani az alpereseket a további jogsértéstől és egyetemleges kötelezésüket felperesenként 1 000 000 Ft összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére annak 2011. január 14. napjától járó kamataival együtt. Keresetük indokaként előadták, az érintett újságban megjelent cikk gyalázkodó hangvételű, támadja az I. r. felperes hitbéli meggyőződését, a II. r. felperest valótnul az I. r. alperes házassága megromlásának okozójaként tünteti fel. Vitatták a cikkben megfogalmazott tényelőadások valóságát, állítva, hogy az I. r. felperes az I. r. alperessel közös lakásból csak a saját és gyermekei ingóságait vette birtokba, volt házastársa számlájához hozzáférése nem volt, az eljárások megindítására az I. r. alperes szolgáltatott okot. Súlyosan becsületsértőnek ítélték a Facebookon közzétett fényképfelvételhez fűzött állítást. Érvelésük szerint mind ez, mind pedig a cikk tartalma őket, mint pedagógusokat különösen is sérti, miután e valótn tényállítások következtében a velük szembeni bizalom megrendült, a szülőkbén, a város lakosságában erkölcsi kételyek merültek fel személyükkel kapcsolatban, az ennek folytán előállott hátrány csak nem vagyoni kártérítés útján küszöbölhető ki.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az I. r. alperes kifejtette, a felperesi állítások valótnak, volt házastársa a kiskorúakkal való kapcsolattartását folyamatosan akadályozza, míg a közös tulajdonukat képező ingatlant hozzájárulása nélkül értékesítette. Vitatta, hogy az újságban megjelent kijelentései a felperesek számára hátrányt okoztak, utalva arra, hogy a II. r. felperes jelenleg is az iskola igazgatója.

A II. r. alperes védekezése szerint a II. r. felperes által kért helyreigazítást közzétette, az állítások valótnságáért nem felelős. Álláspontja szerint a felperesek nem bizonyították olyan hátrány bekövetkeztét, amelynek csökkentéséhez, vagy kiküszöböléséhez a nem vagyoni kárpótlás szükséges, így igényük megalapozatlan. Állította, hogy a felperesek változatlanul **(település neve)** városának köztisztelőben álló polgárai, munkakörük nem változott az elmúlt egy évben. Hangsúlyozta, hogy az interneten közzétett fényképhez fűzött megjegyzéshez nincs köze, azért felelősséggel nem tartozik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. és II. r. alperesek a **(hetilap elnevezése)** 2011. január 14-én megjelent lapszámának 2. oldalán **(cikk címe)** címmel megjelent írásban közreadott, s a kereset tárgyává tett nyilatkozatokkal, továbbá az I. r.

alperes a facebook fiókjának üzenőfalán elhelyezett, az I-II. r. felpereseket és az I. r. felperessel közös gyermekeiket ábrázoló képhez fűzött megjegyzéssel megsértették a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. Az I. és II. r. alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte őket, hogy fizessenek meg 15 nap alatt egyetemlegesen az I. r. és a II. r. felpereseknek külön-külön 1 000 000 -1 000 000 Ft-ot, valamint ezen összegek 2011. január 14. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatait, továbbá személyenként 63 500 Ft perköltséget. Az I. r. alperest 180 000 Ft eljárási illeték, valamint 88 424 Ft állam által előlegezett költség megfizetésére kötelezte.

Határozatának indokolása szerint a felperesek által sérelmezett olvasói levél - miután az sajtótermékben került közreadásra - médiatartalomnak minősül, amelyért a II. r. alperes, mint médiaszolgáltató viseli a szerkesztői-kiadói felelősséget. Részletesen elemezte az írás felperesek által kifogásolt részeit, rámutatva, hogy azok valótlan tartalmú tényállítások, egyben megfogalmazásukat tekintve indokolatlanul bántóak, sértőek, megalázóak, s ennek folytán sértik a felperesek jóhírnévét, emberi méltóságát és becsületét. Ugyancsak jogsértőnek értékelte az I. r. alperes által a közösségi portálon közzétett fényképfelvételhez fűzött tényállítást. Mindezek alapján megállapította a jogsértés megtörténtét, és az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta. Köztudomású tényként bizonyítottanak fogadta el, hogy az alperesek által közölt valótlan tények híresztelése a felperesek, mint pedagógusok számára olyan hátrányt okozott, amely nem vagyoni kártérítési iránti igényüket megalapozottá tette, e körben értékelte a nagy nyilvánosság előtt történő elkövetést. A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során figyelemmel volt a rendkívül dehonesztáló kifejezések használatára, a felperesek erkölcsiségét súlyosan sértő, valótlan tényállításokra, a jogsértés időpontjában kialakult ár- és értékviszonyokra, mindezzel - felperesenként - 1 000 000 Ft összegű nem vagyoni kártérítést ítelt arányban állónak. A sajtótermékben leközlött súlyosan jogsértő és valótlan tényállításokra tekintettel a II. r. alperes, mint médiaszolgáltató felelősségét az I. r. alperesével azonos módon határozta meg és egyetemlegesen kötelezte őket a nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a II. r. alperes terjesztett elő joghatályos fellebbezést, abban a támadott ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás feltárása körében nem tisztázta a cikkíró személyét. Lényegesnek ítélte, hogy az I. r. alperes a perben a cikket magáénak nem ismerte el, egyebekben - nyelvismeret hiányában - annak elolvasására és megértésére sem lenne képes. Kifogásolta a nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó egyetemleges marasztalást, hangsúlyozva, hogy ő a Facebookon közzétett fotóhoz fűzött kommentár tekintetében jogsértő magatartást nem tanúsított, így annak jogkövetkezményei őt nem terhelhetik. Érvelése szerint az egyetemleges marasztalás alkalmazása azt eredményezné, hogy neki kellene helytállnia a jelenleg

ismeretlen helyen tartózkodó I. r. alperes tartozásáért is. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperesek egyetemleges marasztalásának mellőzését, ennek megfelelően az ő terhére megállapított kártérítés összegének mérséklését felperesenként 500 000 Ft-ra.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontjuk szerint nincs jelentősége annak, hogy az I. r. alperes által elmondottakat ténylegesen ki foglalta írásba, az I. r. alperes ugyanis elismerte, hogy a más által elkészített cikket maga vitte be az újság szerkesztőségébe, a cikkben a neve ugyancsak feltüntetésre került, annak tartalmáról tudomása volt. A II. r. alperes felelőssége azonban ettől függetlenül is megállapítható, pusztán arra figyelemmel, hogy a cikket leköszölte. Előadásuk szerint az I. r. alperes lejárato cikkének következményeként a II. r. felperes időközben elveszítette az állását, s emellett az I. r. felperes helyzete is ellehetetlenült, a cikk tartalma ugyanis városszerte ismertté vált, ezért el kellett költöznie **(település neve)**ről. Az alperesek egyetemleges marasztalásának mellőzését nem látták indokoltnak, hangsúlyozva egyrészt, hogy az alperesek együttesen követték el a lejáratozásukat eredményező magatartást, másrészt kiemelve, hogy a II. r. alperessel szemben lényegesen nagyobb az elvárhatóság a tekintetben, hogy tisztában legyen az ilyen cselekmények hatásával, következményeivel. Utaltak arra, hogy amennyiben a II. r. alperes a közlést megtagadja, úgy nem kerülhetett volna sor a nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozásra, ez a II. r. alperes oldalán megnyilvánuló magasabb szintű elvárhatóság pedig kompenzálja azt a tényt, hogy az internetes közlésért a II. r. alperes nem tehető felelőssé.

A fellebbezés túlnyomó részben alapos.

A másodfokú eljárásban az képezte vita tárgyát, hogy a II. r. alperes az I. r. alperessel egyetemleges köteles-e helytállni a megítélt nem vagyoni kárpótlás teljesítéséért, illetve milyen mértékű kárpótlással kompenzálható az általa megvalósított személyiségi jogsértés.

Azt a II. r. alperes sem vitatta fellebbezésében, hogy az I. r. alperes által jegyzett cikk **(hetilap elnevezése)** című lapban történő megjelentetésével megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát (Ptk. 78 § (1) bekezdés), ugyanakkor helytállóan hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a perben vizsgált másik jogsértésért, nevezetesen a Facebook nevű internetes közösségi oldalon az I. r. alperes által közzétett fényképhez fűzött szöveges kommentárért a felelőssége nem állapítható meg. Az ítéltábla nem ért egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, miszerint a II. r. alperes, mint médiaszolgáltató fokozott felelősségéből adódóan az I. r. alperessel azonos mértékű kárpótlás megfizetésére köteles

függetlenül attól, hogy a Facebookon elkövetett jogsértésért csak az I. r. alperes felelőssége állapítható meg. Tény, hogy a **(hetilap elnevezése)** című lapban megjelent perbeli írás következtében a felpereseket ért nem vagyoni hátrányt az alperesek közösen okozták, így azért felelősségük a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint alkalmazandó

Ptk. 344. § (1) bekezdése értelmében egyetemleges, s a magatartásuk felróhatóságának esetleges eltérő szintje csak egymás közötti viszonylatukban kaphat jelentőséget, aminek viszont a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nincs relevanciája. Lényeges viszont, hogy a felpereseket ért nem vagyoni hátrány bekövetkezésében a perbeli két, egymástól elkülönülő jogsértő magatartás egyaránt szerepet játszott, az alperesek azonban csak a közösen megvalósított jogsértéssel okozati összefüggésben a felpereseket ért hátrány jogkövetkezményeiért tartoznak egyetemleges felelősséggel, míg az internetes közösségi oldalon megvalósított jogsértéssel oksági kapcsolatban álló nem vagyoni hátrányok kompenzálására kizárólag az I. r. alperes kötelezhető. Az, hogy a két jogsértés közül melyik milyen arányban hatott közre a felpereseket ért immateriális hátrány kialakulásában, objektív mércével nem határozható meg, de kétségtelen, hogy mind az újságcikk tartalma, mind a közösségi portálon közzétett fénykép szövegalkálírása súlyosan sérti a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, mindkettő alkalmas a felperesek társadalmi megítélésének negatív befolyásolására, a szűkebb lakókörnyezet rosszallásának, bizalomvesztésének előidézésére. A két jogsértés súlya, az azok által okozott hátrány közel azonos súlyúnak tekinthető, így az azok folytán előállott hátrányt kompenzáló nem vagyoni kártérítés összegét is azonos mértékben indokolt meghatározni. A fellebbezés nem érintette az elsőfokú ítéletnek azt a rendelkezését, miszerint a felpereseket a két jogsértés következményeként személyenként összesen 1 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés illeti meg, következésképpen ennek az összegnek a fele, azaz felperesenként 500 000 Ft az, amelyet a közösen elkövetett jogsértéshez kapcsolódóan az alperesek egyetemleges kötelesek megfizetni, míg az I. r. alperes önálló felelősségével érintett jogsértés kompenzálásaként fizetendő további 500 000 - 500 000 Ft teljesítésére kizárólag az I. r. alperes köteles.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti részbeni megváltoztatása folytán a felperesek pernyertességének és pervesztestségének aránya a II. r. alperest érintő kereset kapcsán közel azonosnak tekinthető, erre figyelemmel a II. r. alperes az elsőfokú perköltség megfizetésére nem kötelezhető, ennél fogva az ítéletábla az ezt érintő elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzte.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint.

A II. r. alperes fellebbezése túlnyomó részben megalapozottnak bizonyult, ezért a felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek a II. r. alperes 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése szerint megállapítható mértékű másodfokú perköltségének a megfizetésére.

Pf.II.20.405/2012/3.szám

- 7 -

A fellebbezési eljárás során pervesztesnek tekinthető felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére.

S z e g e d , 2012. október 3.

Dr. Szeghő Katalin sk. Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk. Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró